

7/19760

(9762)

(9763)

SAYI : B.02.0.007/00. 158
KONU :Yazılı Soru Önergeleri

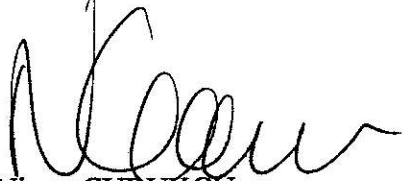
25.1.2007

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI
GENEL SEKRETERLİĞİNE
(Kanunlar ve Kararlar Dairesi Başkanlığı)

İLGİ: Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı Genel Sekreterliği Kanunlar ve Kararlar Dairesi Başkanlığı'nın 10.01.2007 tarih ve A.01.0.GNS.0.10.00.02-28534 sayılı yazısı.

İlgi yazı ekinde Bakanlığımıza gönderilen Afyonkarahisar Milletvekili Sayın Halil ÜNLÜTEPE, İzmir Milletvekilleri Sayın Hakkı ÜLKÜ, Sayın Serpil YILDIZ ve Türkan MIÇOOĞULLARI'na ait yazılı soru önermeleri hakkındaki bilgileri içeren cevaplar ekte sunulmuştur.

Bilgilerinize arz ederim.

Nimet ÇUBUKÇU
Devlet Bakanı

Dağıtım:

Gereği :

- TBMM Bşk.Genel Sekreterliği
(Kanunlar ve Kararlar Dai.Bşk.)
Ek: 4 Yazı (2'şer Nüsha)

Bilgi :

- Başbakanlık
(Kan.ve Kar.Gen.Müd.)
Ek: 4 Yazı

**İZMİR MİLLETVEKİLİ SAYIN TÜRKAN MIÇOOĞULLARI'NIN
7/19760 ESAS NOLU SORU ÖNERGESİ CEVABIDIR**

SORU 1 :

Halen bakanlığınıza bağlı SHÇEK Genel Müdürlüğüne bağlı yurtlarda toplam kaç adet çocuğumuz koruma ve bakım altında bulunmaktadır?

CEVAP 1:

Türkiye genelinde Yetiştirme Yurtlarımızda kayıtlı çocuk sayımız (13-18+ yaş) 6.900 erkek, 3.605 kız olmak üzere 10.505'dir.

SORU 2 :

Son 5 yıl itibariyle yurttan kaçan, suça bulaşan, çocuk mahkemelerince hakkında dosya oluşturulan ve emniyet tarafından aranan kaç adet çocuk vardır? AB ülkeleri ile Türkiye kıyaslandığında suça kanşma ve yurttan kaçma oranları nasıldır?

CEVAP 2 :

Bilindiği üzere Bakanlığımıza bağlı SHÇEK Genel Müdürlüğü bünyesinde 99 çocuk yuvası, 10 Sevgi Evi , 109 yetiştirme yurdu ve mevcut kuruluşlara bağlı 36 Çocuk Evinde korunmaya muhtaç yaklaşık 20.000 çocuğumuza hizmet verilmektedir. Ayrıca 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu gereği 15 Ocak 2006 tarihi itibariyle korunma ihtiyacı olan çocuklar ile suça sürüklenen çocuklardan hapis cezası uygulanmayanların SHÇEK Genel Müdürlüğü'nün bağlı kuruluşlarına yerleştirilerek bakımlarının ve rehabilitasyon hizmetlerinin verilmesi öngörülmüştür.

Bu şekilde kuruluşlarımıza gelen çocuklarımız, suçun ve istismarın ister mağduru ister faili olsunlar, her iki durumda da suçlu değil, **ailevi ve toplumsal sorunlar nedeniyle suça sürüklenen ya da istismar edilen çocuklardır.** Kapkaç, hırsızlık, gasp, dolandırıcılık, ölüme sebebiyet verme, uyuşturucu madde kullanımı ve benzeri nedenlerden dolayı haklarında tedbir kararı konulan çocuklarımızın da her türlü istismar ve hak ihlalleri ile mücadele etmek, **en etkin ve verimli şekilde korunmasını sağlamak öncelikle devletin sorumluluk alanına girmektedir.**

Gerek normal korunma kararı olan, gerekse tedbir kararıyla kuruluşlarımızda bulunan **bütün çocuklarımıza aynı hassasiyet ve özenle yaklaşıırken,** haklarında tedbir kararları alınarak kuruluşlarımıza yerleştirilen çocukların maruz kaldıkları ihmal ve istismar onlara daha özenli ve sağaltıcı hizmet anlayışıyla yaklaşılmasını gerekli kılmaktadır.

Psikolojik durumları ve geldikleri kontrolsüz sosyal çevre itibariyle kuruluş ortamına adapte olmaları diğer çocuklarımıza kıyasla çok daha uzun bir süreci kapsayan bu çocuklarımızın sorunları ve bu sorunlarının çözüm yollarının diğer çocuklarımızın koşullarından farklı olduğu bir gerçektir.

Maruz kaldıkları yoğun istismar ve travmalar nedeniyle ilk adım olarak rehabilitasyon hizmetlerine ihtiyaç duyan çocuklarımızdan bazıları, daha bu hizmetin verilmeye başlandığı ilk günlerde geldikleri eski sosyal çevrelerine geri dönebilmektedir. **Çocuklarımızın kaçma nedenleri arasında kuruluşlarımızda onlara gereken ortamın sağlanmaması veya gereken mesleki çalışmaların yapılmaması gibi görev ihmalleri**

değil, ülkemizin birçok toplumsal sorunundan, sosyo-ekonomik yapısından ve her bireyin kendine özgü koşulları ve kişilik özelliklerinden ayrı düşünülmemeyecek kadar çok boyutlu ve girift bir süreç işlemektedir. Aynı zamanda düzenli ve kurallı bir ortamın gereklerine uymakta güçlük çekmeleri de, bu çocuklarımızın izinsiz olarak yurttan ayrılıp eski sosyal çevrelerine dönmelerinde önemli bir etken olmaktadır.

Büyük bir aile olan Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'na bağlı yurt ve yuvalarda, çocuk ve sevgi evlerinde cezaevi koşulları değil, mümkün olduğunca karşılıklı sevgi, saygı ve güvene dayalı bir aile ortamı tesis etme çabalarımız bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da aynı inanç ve umutla sürdürülecektir.

Kuruluşlarımız toplumla entegre olan, çocuklarımızın sosyalleşmelerine ve sosyal çevre ile bütünleşmelerine imkan tanıyan bölgelerde bulunmaktadır. Bütün kuruluşlarımızda insan haklarını esas alan ve çocuk hakları sözleşmesine uygun bir şekilde açık kapı sistemi ile hizmet verilmektedir. Çocuklarımız yaş ve öğrenim durumlarına göre eğitimlerine devam etmekte, anne-baba ve yakınları ile görüşebilmektedirler.

Çocuklarımız ayrıca, ailesi tarafından izinli alınıp izin süresi dolduğunda kuruluşa teslim edilmemesi veya adres değişikliğinin kuruluşa bildirilmemesi gibi sebeplerden kaçak durumuna düşebilmektedir. Bu çocuklarımızla ilgili olarak korunmasını gerektiren koşullar devam ettiği sürece korunma kararının kaldırılmasına yönelik işlem yapılamamaktadır. Bu durumda bulunan çocuklarla ilgili gerekli her türlü yasal işlem titizlikle yapılmakta, ailelerle bire-bir görüşmelerle alternatif çözüm arayışları ve farklı hizmet modelleri de her zaman onların yüksek yararı gözetilerek değerlendirilmektedir.

Yukarıda da belirtildiği gibi açık kapı sistemi çalışan kuruluşlarımızda kalan çocuklarımızdan Türkiye genelinde kaçak duruma düşenler olmaktadır. Sürekli değişen ve günü birlik izinsiz kuruluşu terk edenler olup, dolayısı ile kaçak rakamlarında değişiklikler olmaktadır.

Hiç kuşkusuz başkalarının yardımına ve korunmasına gereksinim duyan çocuklarımızın riskli ortamlarda bulunmaması temel hedeflerimizden biridir. Bu çerçevede kamu kurum ve kuruluşları ile toplumun bütün kesimlerinin mazeret üretmeden üzerine düşen görevi sosyal sorumluluk bilinci ile yerine getirmesi gerekmektedir. Bir toplumsal soruna karşı sorumlu arayışında değil, çözüm arayışlarında desteğe, işbirliğine ve duyarlılığa ihtiyaç duyduğumuz bir süreçte; sorunlarımızın doğru ve etraflı bir şekilde tespiti büyük önem arz etmektedir. Yapıcı eleştiriler, farklı çözüm önerileri ve kapsamlı bir işbirliği ancak böyle bir asgari müşterek üzerinde gerçekleşebilecektir.

Dinamik ve karmaşık birçok boyutu bulunan tedbir kararlı çocukların topluma kazandırılması önemli ölçüde zaman ve emeğe ihtiyaç olduğunu göstermektedir. Bu nedenle gerek normal korunma kararlı çocuklar ve gerekse kanunla ihtilafa düşen tedbir kararlı çocuklarımızın esenliği için mevcut bakım modelleri gözden geçirilerek alternatif bakım yöntemleri geliştirilmektedir. Bu çerçevede kamuoyunun da yakından takip ettiği gibi kuruluşların ev tipine dönüştürülmesi, Çocuk Evleri, Sevgi Evleri, Koruyucu Aile ve Aileye Dönüş Projesi çalışmalarına büyük önem verilmektedir. Yanı sıra sadece çocuklarımızı değil, eşzamanlı olarak aile kurumunu da güçlendirecek sosyal politikalar yürütülmekte, bu büyük toplumsal sorunumuza kapsamlı ve kuşatıcı bir perspektiften bakan projeler, toplum ve aile danışma merkezlerimiz aracılığıyla hayata geçirilmektedir.

Çocuk Koruma Kanunu kapsamında kuruluşlarımıza yerleştirilen çocukların rehabilitasyonu amacıyla sosyal rehabilitasyon merkezlerinin açılması çalışmalarımız ise devam etmektedir.

Mevcut prosedür gereği yapılan sosyal incelemede yer alan bilgiler ışığında, çocuklar ailelerine izin tutanağı düzenlenerek teslim edilmektedir. Ancak dönüş günü çocuğun kuruluşa teslim edilmemesi halinde çocuk hakkında kaçak tutanağı düzenlenmektedir. Bu tutanakta çocuğun izinli verildiği adres ile bulunabileceği diğer adresler yer almaktadır. Düzenlenen tutanak, telefonla bağlı bulunan Karakola ivedi olarak, Emniyet Müdürlüğüne de yazı ile en kısa zamanda bildirilmektedir. Çocuk ailesi yanında olmasına rağmen bu prosedür nedeniyle kaçak durumda görünmektedir. Bu duruma sıklıkla rastlanılmaktadır.

SORU 3 :

Çocukların yurttan yada yuvadan kaçarak suça yönelmesinin nedenleri nelerdir? Bu soruna sosyolojik ve psikolojik açıdan nasıl yaklaşıyorsunuz? Bakanlığınız bünyesinde konuyla ilgili bir çalışma yapılmakta mıdır? Önlem olarak neler düşünüyorsunuz?

CEVAP 3 :

Küçük yaş grubu çocuklarımızdan kaçak durumda iken, suça yönelme durumu ile çok az karşılaşmaktadır. Bu durumda genellikle çocuğun ailesinde suça yönelmiş kişiler veya küçüğü suça itme davranışı söz konusu olmakta ve çocuk bu amaçla istismar edilebilmektedir.

Çocuklarımızın kuruluşa uyum sürecini daha rahat geçirmeleri, yaşadıkları ortamı benimsemeleri için sıcak aile ortamı oluşturulması amacıyla son dönemde kuruluşlarımız hızla yeniden yapılandırılmaktadır. Bu amaçla çocuk evleri ve sevgi evleri uygulamalarımızda küçük birimlerde, ev ortamına yakın mekânlar oluşturularak çocuklarımız bakılmaktadır. Bu uygulama modellerimizden hareketle mevcut kuruluşlarımızın da kapasitesi düşürülerek ev ortamına yakın daha küçük mekanlar yaratılmakta, nitelikli personelle çocuklarımıza hizmet verilmektedir. Ailenin güçlendirilmesi ile aile yanına dönebilecek durumda olan çocuklar, ayni-nakdi yardım, takip ve izleme süreci içerisinde ailelerine döndürülmektedir. Suça yönelmiş kanunla itilafa düşen çocuklarımıza yönelik sosyal rehabilitasyon merkezlerinin oluşturulması çalışması diğer sektörlerin desteği de alınarak hızlandırılmıştır.

Çocukların yurttan kaçmalarında en önemli neden geçmiş yaşam deneyimleridir. Son yıllarda korunma altına alınan çocukların korunma altına alınma nedenleri daha önceki yıllara göre farklılaşmış olup, daha ağır incinmişlik içeren yaşam deneyimleri (madde kullanma, cinsel istismar, suç çetelerinde yer alma vb.) olan çocukların kurum bakımına alındıkları görülmektedir. Kurum bakımına alınmadan önce sokakta yaşama alışkanlığı edinen veya hırsızlık vb. suçlara yönelen çocuklar bu alışkanlıklarını kuruluştaki da sürdürmekte, kuralsız yaşam koşullarını tercih etmektedirler.

2005 yılında yürürlüğe giren 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu gereği kuruluşlarımıza gelen çocukların özelliklerinde değişimler yaşanmıştır. Bu kanun gereği suça sürüklenen çocuklar bakım tedbiri kararı verilerek kuruluşlara gönderilmektedir.

Tutum ve davranış değişikliği çok ciddi ve zaman alıcı profesyonel çalışmaları gerekli kılmaktadır. Kuruluşlarımızda görevli sosyal hizmet uzmanları ve psikologlar çocukların beklenen ve toplumca kabul gören davranışları geliştirmeleri yönünde gerektiğinde üniversite ve devlet hastanelerinin psikiyatri servisleri ile işbirliği içerisinde çalışmalarını gerçekleştirmektedirler. Ancak bu çocukların kuruluştan kaçmaları profesyonel çalışmaların gerçekleştirilmesini engellemektedir. Çocuklar kaçak oldukları ve kendilerine ulaşamaması nedeniyle hastane randevularına götürülememekte, görüşmeler gerçekleştirilememektedir.

Kurumumuza bağılı kuruluşların yapılanmalarında verilen hizmetin ruhuna uygun olarak, çocukların sürekli kuruluş içinde kalacağı inzibati tedbirler uygulanmamaktadır. Çocuklar okula, markete, çevrede oturan arkadaşları ile görüşmeye gidebilmektedirler.

Pek çok durumda aileler çocukları izinli alıp izin bitiminde kuruluşa getirmemekte, sıkça adres değişikliği yaptıklarından kendilerine ulaşamamaktadır. Çocukları çalıştıran ailelerde çocuğun kuruluştan kaçmasını desteklemektedir.

Kurum bakımını reddeden ve kuruluştan kaçan bu nedenle davranış değişikliği çalışmaları da gerçekleştirilemeyen çocuklar kuruluştaki kaldıkları kısa dönemlerde diğer çocukları da etkileyerek onları da sokak yaşamına özendirilmekte ve kaçmaya yöneltmektedirler.

13-18 yaş grubunda olan bu çocukların geçmişlerindeki örselenmişlikler, ergenlik döneminde var olan sorunları tetiklemekte, bağımsızlaşma ve özgürleşme adına kuruluş dışında farklı yaşam arayışlarına yönelmektedirler.

Ergenlik döneminin özelliği gereği arkadaşlık ilişkilerinin baskın olması, yetişkinlerle iletişime kapalı olmaları yapılan mesleki çalışmaları güçleştirmektedir.

Büyükşehirlerdeki olumsuz uyarıların fazlalığı nedeniyle kuruluşu izinsiz terk etme ve suça yönelme olasılıkları artmaktadır.

Kuruluşlarda kalan çocukların ailelerinin mesleki çalışmaların önemini kavrama ve çocukları ile iletişimlerini sağlıklı sürdürme konularındaki isteklendirme eksiklikleri (çocukları ziyaret etmeme, izne almama, çocuğu dışlama vb. tutumları), çocuklardaki aile özlemine artırmakta, aileye duyulan öfke, mesleki çalışmaların verimliliğini etkilemekte, çocukların kaçmasında etken olabilmektedir.

Çözümüne yönelik çalışmaların başında suça yönelen çocuklara yönelik sosyal, kültürel ve sportif etkinliklerin artırılması, sosyal rehabilitasyon amaçlı merkezler oluşturulması, bu merkezlerde küçük gruplar halinde bakılacak çocuklara özel programlar hazırlanarak uygulanması yer almaktadır. Bu amaçla İstanbul, Mardin, Şanlıurfa, İzmir ve Kocaeli illerinde küçük kapasiteli 6 kuruluş hizmete açılmıştır.

SORU 4 :

Çocuklara yönelik uygulanmakta olan sosyal koruma ve bakım hizmetleri yeterli midir? Suç işleme konusunda bu programların yetersizliği bir etken midir?

CEVAP 4 :

Türkiye genelinde 0-12 yaş grubundaki çocuklara çocuk yuvalarında ve 13-18 yaş grubundaki çocuklara yetiştirme yurtlarında bakım hizmeti verilmektedir. Korunma altında olup 18 yaşını tamamlamış olan çocuklardan orta öğretime devam edenlerin 20 yaşına kadar, yüksek öğretime devam edenlerin 25 yaşına kadar korunma kararları uzatılmaktadır. Ayrıca yaşamını tek başına sürdüremeyecek durumda olan kız çocuklarının kurumca bakım ve korunmalarına devam edilmektedir. 3413 sayılı yasa kapsamında reşit olana kadar kurum tarafından bakılan ve korunan çocuklar kamu kurum ve kuruluşlarının binde biri nispetindeki kadrolara sınavla yerleştirilmektedirler. Bu çerçevede çocukların toplum içinde desteklenmesi amacıyla bugüne kadar toplam 26.571 gencimiz işe yerleştirilmiştir.

Bir çocuğun en iyi bakıldığı ortam aile ortamıdır. Sağlıklı bir ailede çocuğun şiddet ve her türlü istismardan korunması daha kolaydır. Bu nedenle çocuklarımızın bir aile içinde bakımının sağlanması amacıyla alternatif hizmetler geliştirilmesine çalışılmaktadır.

Bu çerçevede yapılan araştırmalar, korunma altında bulunan çocukların %60' ının ekonomik yoksunluk nedeniyle korunma altına alındıklarını göstermiştir. Bu oranın yüksekliği, toplu yaşamın çocuklar üzerindeki olumsuz etkilerini giderme amacıyla birleştiğinde, çocukların kendi sosyal çevrelerinde, aileleri yanında bakılmalarını mümkün

kılacak mekanizmaları etkin kılmayı gündeme getirmiştir. 31.03.2005 tarihinde aynı-nakdi yardım miktarında % 100' e varan artış gerçekleşmiştir. Yapılan çalışmalar sonucunda 2006 yılında Aileye Dönüş uygulaması kapsamında 1348 çocuğumuz ailesi yanına döndürülerek toplam 3187 çocuğa ulaşmıştır. 2006 yılında yerleştirilen 185 çocuk ile koruyucu aile yanındaki çocuk sayısı 803'e ulaşmıştır. Bu çocukların aile yanında desteklenmesi suretiyle topluma kazandırılması ve psiko-sosyal gelişimlerini sağlıklı bir biçimde tamamlamaları sağlanmaktadır.

Kuruluşlarımızda hizmet kalitesinin artırılması akran baskısının önüne geçilmesi amacıyla, bir yandan mevcut kuruluşlardaki kayıtlı çocuk sayısı aynı nakdi yardım hizmet modeli ile azaltılmaya çalışılır iken, diğer yandan kuruluşlarımızın fiziksel yapılarında değişimler gerçekleştirilmiş, 15-20 kişilik koğuşlardan 3-6 kişilik oda sistemine dönüşüm sağlanmıştır. Böylece daha önce kapasiteleri üstünde hizmet veren kuruluşlar, bugün kapasiteleri altında hizmet vermekte, kapasiteleri düşürülmek suretiyle daha az çocuğa daha etkin hizmet verilmektedir.

Ayrıca Sevgi Evi modelinde Gölcük, Tekirdağ, Safranbolu ve Niğde illeri ile başlatılan sevgi evleri (iki katlı bağımsız evler) süratle yaygınlaştırılmaya çalışılmakta, kuruluşların yaş grupları yeniden yapılandırılmaktadır. Kuruluşların site içinde villa tipi evlerden oluşturulması, bu evlerde 10 çocuğun bakılmasını sağlarken; Çocuk Evi modelinde çocukların apartman dairelerinde, bir evde 6-8 çocuk kalacak şekilde bakılmaları sağlanmakta ve bu modeller yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır. Böylece çocukların olumsuz etkileri olduğu bilinen koğuş tipi bakım hizmetinden uzaklaştırılarak küçük mekânlarda, çocuk ve personel arası ilişkinin geliştirilmesi imkânı sağlanmış, çocuklar arası şiddet ve uyum sorunu asgariye indirilmiş, meslek elemanlarının çocuklarla birebir çalışabilmesi sağlanmıştır.

Gönüllüler, sivil toplum örgütleri ve Genel Müdürlüğümüz ile işbirliği içinde ev ortamında çocukların hayata hazırlanması, sorumluluk sahibi olmaları amacıyla örnek projeler yürütülmektedir.

Uygulamanın son derece başarılı olması, sağlıklı, kendine güvenli, kendisiyle barışık çocuklarımızın yetişmesi sonucu diğer illerde de Çocuk Evlerinin açılması planlanmaktadır.

Tüm bu çalışmalarda amaç, geçmiş yaşamlarında olumsuz deneyimlere ve yoksunluklara maruz kalmış çocukların, profesyonel destek ve mesleki çalışmalarla yeni ve istenilen davranış modellerinin daha uygun ve sağlıklı mekânlarda kazandırılmasıdır.

Kuruluşlarda bakılan çocukların sayısı azalıp grupların sayısı küçüldükçe, çocukları sağlıklı bireyler olarak yetiştirmekle görevli meslek elemanları, çalışmalarını standartlara uygun gerçekleştirme imkânı bulmaktadırlar. Kuruluş içerisinde kendine ait oda ve eşyalara sahip çocuk ve gençlerde aidiyet duygusu, sahiplenme, sağlıklı model alma olgusu daha etkin bir şekilde işlenebilmektedir. Ayrıca meslek elemanlarınca verilen destek sayesinde, iç çatışmaların engellenmesi ve öfke kontrolü çocuklara öğretebilmektedir. Yaşadığı ortamdan memnun olan ve kendisine değer verildiğini bilen bireyler, çatışma kontrolü yöntemleri sayesinde olumsuz davranışlardan uzaklaşabilmektedirler.

Ülkemizde korunmaya muhtaç durumda bulunan çocuklara yönelik verilmekte olan bakım ve koruma hizmetlerinde yukarıda belirtilen, yeniden yapılanma çalışmasına ek olarak, suça yönelen, kanunla itilafa düşen çocuklarımız konusunda son dönemde düzenleme yapılmıştır. Çıkarılan yönetmelikte çocuklarımızın haklarının korunması ve mahkemece verilen bakım tedbirleri konusunda yapılacak çalışmalarla ilgili düzenlemeye gidilmiştir. Ayrıca suça yönelen çocuklarımız ve gençlerimizin olumsuz yaşam deneyimlerinin yarattığı travma veya davranış bozukluklarını gidermek amacıyla rehabilitasyon süreci tamamlanıncaya değin geçici süre bakımlarının sağlanarak rehabilitasyon sürecinden geçirilmeleri, bu süre içerisinde aileleri, yakın çevre ve toplumla ilişkilerinin düzenlenmesine yönelik üniteler açılması planlanmasına gidilmiştir.

SORU 5 :

Son 10 yıl itibariyle İzmir'de koruma ve bakıma alınan çocuklarla, buralardan kaçan ve suça karışan çocukların yıllar bazında sayıları kaçtır?

CEVAP 5 :

İzmir ilinde faaliyet göstermekte olan **Barbaros Çocuk Sitesinde** 1997 yılında 11, 1998 yılında 36, 1999 yılında 9, 2000 yılında 3, 2001 yılında 6, 2002 yılında 7, 2003 yılında 4, 2004 yılında 4, 2005 yılında 11, 2006 yılında 18 çocuk korunma altına alınmıştır. Halen 1 çocuk kaçak konumdadır.

Buca Şehit Asteğmen Adem Dertsiz Çocuk Yuvasında ise; 1997 yılında 11, 1998 yılında 34, 1999 yılında 26, 2000 yılında 31, 2001 yılında 39, 2002 yılında 23, 2003 yılında 32, 2004 yılında 45, 2005 yılında 48, 2006 yılında 62, 2007 yılında 2 çocuk korunma altına alınmıştır.

Hatay 80.Yıl Çocuk Yuvası 2006 yılı ocak ayında açılmıştır. Halen 69 çocuğumuza fiilen bakılmaktadır.

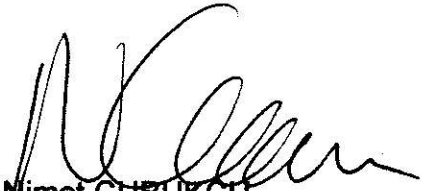
Mehlika Ribnikar Yetiştirme Yurdunda kayıtlı 216 çocuk bulunmaktadır. Çocukların 77 si fiilen kuruluştaki kalmakta, 12 si üniversite eğitimi görmekte, 109' u aynı-nakdi yardım ile desteklenerek aileleri yanında, 11' i ise koruyucu aileler yanında bakılmakta olup, 7 si kaçak durumdadır.

Son 10 yıl itibari ile toplam 523 çocuğa hizmet verilmiştir.

İzmir Buca Kız Yetiştirme Yurdunda 204 kayıtlı çocuk bulunmakta, fiilen 68 çocuk kalmaktadır. (Aile yanında aynı-nakdi yardımla desteklenen, koruyucu aile yanında bakılan, üniversite öğrenimi nedeniyle üniversite yurdunda kalanlar vb. dışında)

Son 10 yıl içinde toplam 345 çocuğa hizmet verilmiştir.

Saygılarımla.

Nimet ÇUBUKÇU
Devlet Bakanı